

Uit de sectie OOP

Een koude winter en dan een hete zomer?

Om maar met de deur in huis te vallen: de cao-onderhandelingen lopen vrijwel in elke sector tamelijk stroef en dan zeg ik het nog netjes! Dat hoor ik zo in de verschillende gremia waar ik van tijd tot tijd even aan tafel mag zitten.

Op zich niets nieuws natuurlijk. Iedere partij heeft zo zijn eigen uitgangspunten en dat noemen we dan de “*inzet*” bij de onderhandelingen. En als de standpunten en inzichten ver uit elkaar liggen, nou ja, dan hoef je natuurlijk geen Einstein te heten om te bedenken dat er sprake zal zijn van langdurige onderhandelingen.

Nog een wetenswaardigheidje dat ik niet onvermeld wil laten. En dit kwam afgelopen periode bij ons op het bordje...: er zijn kennelijk te veel OOP'ers in onderwijsland... Naast de onderhandelingen die gevoerd worden aan de cao-tafels over onze arbeidsvoorwaarden, zitten er ook namens de bond mensen te onderhandelen op scholen en instellingen waar het vaak niet zo goed gaat: te weinig aanmeldingen van leerlingen, te veel geld uitgegeven in het verleden (soms aan verkeerde zaken), reorganisaties, afijn, dan kom je als onderhandelaar niet om over de algemene arbeidsvoorwaarden te praten, maar om een sociaal plan te maken. Dat zijn voorwaar geen leuke onderhandelingen.

Op de school waar ik werk zijn in het verleden ook meerdere ondersteunende functies gekomen. Niet dat we dat zelf bedacht hadden, maar daar was geld voor gekomen. De insteek was dat diverse werkzaamheden goedkoper gedaan konden worden. Geen docenten meer die het lesrooster maakten, of de (toen nog) bibliotheek draaiend hielden, of bijna full-time bezig waren met de invoering en toepassing van computers in het onderwijs. Allerlei zaken waarvoor je eigenlijk geen hobbyende docent voor nodig had. Tegenwoordig hebben we in de OOP-geleding roostermakers, systeembeheerders en onderwijsassistenten, die de van oudsher bestaande OOP-functies van conciërges en administrateurs aanvullen. Het was, en is, inderdaad niet nodig om een onderwijsbevoegdheid te hebben om een goed lesrooster te kunnen maken, en ook niet om het digitale systeem draaiend te houden. Allemaal waar. En dat leidde ertoe dat de beroepsbevolking op scholen bijna voor 35 procent bestaat uit niet-onderwijsgevers en op sommige scholen loopt dat zelfs op tot de 50% of meer! Maar: de onderwijsgevendenden (de OP'ers dus) worden nu ontlast en kunnen zich nu concentreren op het directe lesgeven en alles wat daarbij hoort. En dat laatste is tegenwoordig ook niet mis. Niet voor niets wordt er al geroepen dat de administratieve druk op docenten verminderd moet worden!

En dan ben je OOP'er op een krimpschool. Landelijk zijn er regio's aan te wijzen waarbij de demografische ontwikkelingen leiden tot minder behoefte aan onderwijsuren. Ofwel, er zijn de afgelopen jaren minder kinderen geboren en dat heeft op termijn tot gevolg dat scholen zullen gaan krimpen met betrekking tot hun leerlingaantallen. En dus zullen er ook minder arbeidsplaatsen nodig zijn. En ja hoor, dan zijn er toch wel heel veel ondersteunende functies in een school, vind de leiding dan. Dat kan best een onsje minder... toch?

Je voelt wel aan waar dat op uit gaat draaien. Het blijkt dan dat er gezien de bekostiging te veel OOP-functies zijn. Ja, als de school gaat krimpen, en de bekostiging loopt terug... Toen de school groeide, was er wel degelijk behoefte aan allerlei structurele ondersteuning van het primaire onderwijsproces.

Bij een aantal scholen ligt de focus -helaas- op de gevolgen van krimp. Als er minder leerlingen zijn, dan ga je dat merken als organisatie. Ik hoop echter ook dat er voldoende scholen zijn die in rustiger vaarwater zitten en dat die de cao-onderhandelingen belangrijk vinden. Want dat zijn ze namelijk ook! In het voortgezet onderwijs, een ook in het MBO, leven we inmiddels met een cao die al meer dan één keer verlengd is. Dat gebeurt -gelukkig- als de partijen niet tot overeenstemming komen. Stel je voor zeg, dat de cao zou ophouden te bestaan als we het niet eens kunnen worden met de werkgevers! Het grote nadeel van telkens verlengde cao's is wel, zoals we allemaal wellicht in onze OOP-portemonnee hebben gemerkt, dat onze inkomens niet meer gegroeid zijn. Onze uitgaven waarschijnlijk wel... Zit je al een jaar of vier, vijf aan het einde van je schaal, dan heb je er sinds die tijd geen dubbeltje meer bij gekregen. Zou toch wel aardig zijn als we er weer eens wél wat bijkregen, nietwaar?

De komende weken en maanden zal er weer heel wat gepraat en onderhandeld gaan worden. En ik ben er niet gerust op dat het zal leiden tot wat wij graag zouden willen... Een koude winterperiode in meer dan één opzicht, staat ons te wachten, denk ik.

Ik hoop maar dat daarna een hete zomer alleen letterlijk zal gaan gelden.

Mocht u als OOP'er behoefte hebben om te reageren op het bovenstaande, dan nodig ik u uit te mailen naar martinvanklei@hotmail.com

Mocht u als OOP'er behoefte hebben om (nog) iets onder mijn aandacht te brengen, dan nodig ik u ook uit te mailen naar martinvanklei@hotmail.com

Overigens lees ik mail van OP'ers ook!

Martin van Klei